

Вяра

ДОГМАТИЧЕСКОТО ОТПАДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО - VIII част

Интересно е да се знае, кого наследяват, и кой и как структурира и оформя съвременните руска и българска лъжеправославни икуменически църкви. Както казахме вече, много от архиереите им са били агенти на комунистическите служби, като повечето и до днес не са снети от

отчет – тоест продължават да изпълняват полицейската си роля. В Русия процесите по съветизиране на църквата започват още при смятания за светец от съвременните еретици патриарх Тихон.

Ето какво се казва в част от първото негово послание, относно геноцида започнат от болшевиките: „Опомнете се, безумци, прекратете вашите кървави разправи... това наистина е сатанинско дело, за което вие подлежите на геенския огън в бъдещия задгробен живот и на страшното проклятие на потомството в настоящия земен живот.

С властта, дадена ни от Бога, ви забраняваме да пристъпвате към Тайните Христови, **АНАТЕМОСВАМЕ ВИ**, ако само вие носите още християнски имена и макар по своето рождение да принадлежите към православната църква.

Заклинаме и всички вас, верни чада на православната Христова Църква, **ДА НЕ ВСТЪПВАТЕ С ТАКИВА ИЗВЕРГИ НА ЧОВЕШКИЯ РОД** В КАКВОТО И ДА Е ОБЩЕНИЕ: „МАХНЕТЕ, ПРОЧЕЕ, ЗЛИЯ ИЗПОМЕЖДУ СИ“ (1 Кор. 5:13).

Тихон, патриарх московски и на цяла Русия.

Януари 19 ден, 1918 година“.

(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Руси, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 82,83,84).

Тази анатема заключава в себе си истинското православно изповедание за всички верни. КОЙТО НЕ Я ИЗРИЧА ПАДА ПОД САМАТА НЕЯ И БИВА ИЗВЪН ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА.

Бившият патриарх Тихон по - късно - в 1923 г., ПАДА ПОД СОБСТВЕНАТА СИ АНАТЕМА, която явно, че още когато я писал, е считал за нищожна, тъй като **още в деня на излизането и той пуска и Указ до духовенството за невмешателство в политиката.** Тази своя предателска позиция той е разкрил предварително още преди да се отрече от анатемата, за която вече са

били дали живота си всички руски новомъченици.

Предателската позиция на Тихон в крайна сметка открито

се проявява, когато му се налага на дело да отстои собствената си ана тема и православната си монархическа позиция. ОЩЕ ПРЕДИ ДА ПРЕТЪРПИ МЪЧЕНИЯ И ПОЛАГАЩАТО МУ СЕ ПО БОЛШЕВИШКИЯ ЗАКОН СМЪРТНО НАКАЗАНИЕ, КОЕТО ПРЕТЪРПЯВАТ ХИЛЯДИТЕ ВЕРНИ ЧАДА НА ЦЪРКВАТА И НА ЦАРЯ В РУСИЯ, ТОЙ САМОВОЛНО И ЯВНО СЕ ОТРИЧА ПРАВИЛНОТО И ДУШЕСПАСИТЕЛНО ИЗПОВЕДАНИЕ. Това патриарха извършва докато се намира в затвора, със заявление, автентичността на което е неоспорима и многократно доказана от последващите му действия. Ето и основните моменти от него:

„ Заявление във Върховния Съд на РСФСР от намиращия се под стража Патриарх Тихон (Василий Иванович Белавин):

... Всичките мои антисъветски действия с немного неточности са изложени в обвинителното заключение на Върховния Съд. ПРИЗНАВАЙКИ ПРАВИЛНОСТТА НА РЕШЕНИЕТО НА СЪДА ЗА ПРИВЛИЧАНЕТО МИ ПОД ОТГОВОРНОСТ според указанияте в обвинителното заключение статии от Углавния Кодекс ЗА АНТИСЪВЕТСКА ДЕЯТЕЛНОСТ, **АЗ СЕ РАЗКАЙВАМ ЗА ТЕЗИ ПОСТЪПКИ ПРОТИВ ДЪРЖАВНИЯ СТРОЙ И МОЛЯ ВЪРХОВНИЯ СЪД ДА ИЗМЕНИ ЗА МЕНЕ ПРИНУДИТЕЛНАТА МЯРКА, Т.Е. ДА МЕ ОСВОБОДИ ОТ СТРАЖАТА.**

ПРИ ТОВА АЗ ЗАЯВЯВАМ ПРЕД ВЪРХОВНИЯ СЪД, ЧЕ **АЗ ОТСЕГА НЕ СЪМ ВРАГ НА СЪВЕТСКАТА ВЛАСТ. АЗ ОКОНЧАТЕЛНО И РЕШИТЕЛНО СЕ РАЗГРАНИЧАВАМ КАКТО ОТ ЗАДГРАНИЧНАТА, ТАКА И ОТ ВЪТРЕШНАТА МОНАРХИЧЕСКО-БЕЛОГВАРДЕЙСКА КОНТРАРЕВОЛЮЦИЯ.**

16 юни 1923 г. (н.ст.)

Патриарх Тихон (Василий Белавин).“

(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Руси, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 280).

ТАКА ТИХОН ПАДА ПОД СВОЯТА СОБСТВЕНА АНАТЕМА.

НАМИРАЩАТА СЕ ПОД НЕГОВО РЪКОВОДСТВО РУСКА ЦЪРКВА, КОЯТО ГО ПРИЗНАВА ЗА ПЪРВОИЕРАРХ, ПОДЧИНЯВА СЕ НА НЕГОВИТЕ РЕШЕНИЯ И ГО ПОМЕНАВА В СЛУЖЕНИЕТО СИ, ПРИЕМА ВЪРХУ СИ СЪЩАТА АНАТЕМА ПРОТИВ БОЛШЕВИЗМА, ПРЕСТАВА ДА СЪЩЕСТВУВА КАТО ПРАВОСЛАВНА И ПОПАДА ПОД ВЛАСТТА НА ТАЙНИТЕ СЛУЖБИ ЗА СИГУРНОСТ И КОМУНИСТИЧЕСКИТЕ „ПАТРИАРСИ“ ТИХОН, СЕРГИЙ, АЛЕКСИЙ I, ПИМЕН, АЛЕКСИЙ II И СЪВРЕМЕННИЯ БИЗНЕСМЕН, СЪСЛУЖВАЩИЯ С КАРДИНАЛИ, ПАСТОРИ, РАВИНИ, ИМАМИ, ЖРЕЦИ И БУДИСТИ, ПРЪВ ИКУМЕНИСТ КИРИЛ.

Тези деяния на бившия руски патриарх го правят на практика гробокопач на руската православна църква, както Ленин е гробокопач на руската православна империя. Смесовото единение между Ленин и Тихон личи и в следния документ: „Обръщение на Светейшия Патриарх Тихон и членовете на Патриаршеския Свещен Синод в съветската преса във връзка със смъртта на Председателя на Съвета на Народните Комисари В. И. Улянов (Ленин)

„Моля чрез вашия вестник да изразя Моето съболезнование към правителството на Съюза на Съветските Републики по повод на тежката загуба, понесена от тях в лицето на неочаквано починалия Председател на Съвета на Народните Комисари В. И. Улянов (Ленин).“

(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Руси, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 311-312).

Явно не са случайни думите на Ленин, казани пред представители на духовенството и потвърдени от митрополита на Руската православна църква зад граница Виталий (Устинов): „Искате ли църква и патриарх? Добре, ще ги имате, **НО ТЕ ЩЕ БЪДАТ НАШИ ЦЪРКВА И ПАТРИАРХ!**“

Просъветската политика на Тихон е продължена от тогавашният заместник на местоблюстителя на патриаршеския престол Нижегородският митрополит Сергей, който на 16 юли 1927 година издава своята безславна „Декларация“ за **лоялност на Руската Православна Църква към съветското правителство и за единомислие с него.**

Свещениците започват да поменават на литургиите атеистичното, БОГОХУЛНО СЪВЕТСКО ПРАВИТЕЛСТВО. Възниква т.нар. **СЕРГИАНСКА ЕРЕС**. РПЦ започва да се превръща в държавна комунистическа църква. Процеса е завършен през 1943 г., когато Сталин **ПОЗВОЛЯВА** да бъде избран „патриарх“.

Подобно е положението и в „братска социалистическа“ България, където **Ловешкият митрополит Максим е избран за глава на църквата с решение №145/8.03.1971 г. на Политбюро на ЦК на БКП.**

Неговия предшественик Кирил I е одобрен от същия висш комунистически орган. Решение № 353 от 10 октомври 1950 г. на Политбюро постановява: „3) Възлага на др. Минчо Нейчев, от името на правителството, да предаде на Синода, че на сегашния екзарх Паисий Правителството няма доверие. 4) В

едномесечен срок **да се подготви новият устав на Синода** и другите въпроси за смяната на Паисий **и избирането на председател на Синода - Кирил Пловдивски**". Това на практика е осъществено по нареждане на д-р П. Тагаров, което гласи: „**Трябва да се избере нов наместник-председател на Св. Синод и то единодушно**. За такъв трябва да бъде избран Пловдивският митрополит Кирил. **А който архиерей не иска да гласува за него, ще бъде арестуван**".

Критерия на Политбюро при избора на църковен предстоятел гласял: „Да се предпочете онзи, който ще поеме по-големи ангажменти за демократизиране на църквата“ (под „демократизирането“ ѝ Политбюро има предвид пълния си контрол върху нея).

Ето някои откъси от биографията му, които обясняват избора на Кирил от комунистите: „От 1914 г. до 1918 г. учи в Софийската семинария, а след това следва богословие в Софийския университет „Свети Климент Охридски“. По убеждения тогава е анархо-комунист и за да избегне преследвания, следва в Белград и в Загреб и завършва висше образование в Черновицкия университет (дн. в Украйна)... От 1950 г. е член на атеистическата прокомунистическа организация „Световен съвет на мира“... За това, че патриарх Кирил е бил масон, пише Вл. Левчев в „Масонството: митове и факти“ ИК „Ентусиаст“, 2011... На 18 юли 1968 г. Св. Синод по настояване на патриарх Кирил обявява решението за смяна на светоотеческия православен календар с „новоюлианския“, на практика – с римокатолическия. Това е еднолично решение на патр. Кирил

в угода на икуменизма. Фиктивното оправдание е, че по този начин „спасява Църквата“ от репресии от страна на комунистическата власт. За такова нещо обаче и дума не може да става, тъй като властта не е искала смяна на календара. „Това е било лична инициатива на патриарха, който пред Тодор Живков се мотивира с това, че на българските християни им било трудно... да постят на Нова година!““.

Подобни съществени подробности може да видим и в историческите справки за управлявалия църквата преди тях екзарх Стефан I: „В качеството си на Софийски митрополит, между двете световни войни участва активно в икуменическото движение и представлява Българската православна църква на множество международни конференции... В средата на 1930-те години митрополит Стефан е активен поддръжник на сближаването с Югославия. През 1943 г. активно участва в движението за спасяването на българските евреи. От 1944 до 1945 г. е наместник-председател на Светия Синод. Според политолога Антон Тодоров (позовавайки се на четвърти том (стр. 507-509) от книгата „История российской внешней разведки“, с редактор съветския и руски учен, дипломат и политик Евгений Примаков) митрополит Стефан е вербуван през 1942 - 43 година от резидента на НКВД и съветник в посолството на СССР в България – Дмитрий Федичкин (агент Яковлев), и започва да предава ценна информация, която има като приближен на царския двор... Още при учредяването на ССЦ през 1948 г. екзарх Стефан иска да въвлече в него БПЦ. Според Г. Карпов, завеждащ Съвета по делата на Руската Православна Църква, тази „загриженост“ на българския екзарх е „резултат от получена от англичаните заповед“.“

Църквите в СССР и България са поставени под **пълния контрол на органите на държавна сигурност и КГБ**. Ситуацията обобщава Константин Харчев, председател на

Съвета по религиозните дела към Съвета на министрите на СССР, който заявява: „**НИТО ЕДИН** от кандидатите за епископ или друга висока длъжност в Светия Синод, не е бил избран без одобрението на ЦК на КПСС и КГБ“. Професор Натанаил Девис пише, че ако епископите искали да съхранят длъжността си, то те трябвало да сътрудничат с КГБ. **Същото се случва и в нашата страна, където 11 от 15 - те митрополита членове на синода на БПЦ са били служители на тайните служби.**

СТАВА ВЪПРОС ЗА ПРИНАДЛЕЖНОСТ И СЪТРУДНИЧЕСТВО НА ДУХОВЕНСТВОТО СЪС САТАНИНСКИ АТЕИСТИЧЕН БОГОБОРЧЕСКИ РЕЖИМ! ТОЗИ ПРОЦЕС Е ВЪРВЯЛ И ВЪРВИ ПАРАЛЕЛНО С ОБУЧЕНИЕ В ЕРЕТИЧЕСКИ БОГОСЛОВСКИ ИНСТИТУТИ И С АКТИВНО УЧАСТИЕ НА КЛИРА В СВЕТОВНИТЕ ИКУМЕНИЧЕСКИ ОРГАНИЗАЦИИ.

Светото Предание на Църквата **ЗАПОВЯДВА** кратко и ясно за подобни индивиди :

„Епископ, който си послужи със светски власти и чрез тях получи епископски сан в Църквата, **да се низвергне и отлъчи, както и всички ония, които се съобщават с него.**“ (30 Апостолско правило)

Ето някои снимки и цитати илюстриращи гротеската на държавните комунистически „църкви“, **които са преминали в иудомасонски икуменически органи в наши дни:**

ПРЕДСТАВИТЕЛЬ РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ
АНТРОПОЛОГ НИКОЛАЙ В ПОЧЕТНОМ КАРАУЛЕ
У ГРОБА И. В. СТАЛИНА

*Представителят на
РПЦ митрополит
Николай в почетен
караул при гроба на
Сталин*

**Патриарх Сергей
(Страгородский) о социализме**

Этот строй не только не противен христианству, но и
желателен для него более всякого другого.

webinar.org.ua

Патриарх Сергей за
социализма: „Този строй не
само че не е противен за
християнството, но и е
подходящ за него повече от
всичко друго“

Август 1980 г. Алексей Ридигер, митр. Ленинградский,
в Смоленском областном комитете
Коммунистической партии Советского Союза на приеме.

Ленинградския
митрополит Алексей
(Ридигер) на партиен
прием в Смоленския
областен комитет на
партията

Послушание първоиерарха РПЦ високо оценявалось богоборческой властью. На фото справа: с вручением очередного ордена патриарха Алексия поздравили председатель Президиума Верховного Совета СССР Николай Шверник и бывший офицер КГБ, председатель Совета по делам РПЦ Георгий Карпов

Послушанието на първоиерарха на РПЦ е високо оценено от богоборческата власт. Виждаме връчване на поредния орден на патриарх Алексей, поздравен от председателя на Президиума на Върховния Съвет на СССР Николай Шверник и бившия офицер от КГБ, председателя на Съвета по работата на РПЦ Георги Карпов

Московский патриархат
православной церкви создан
Сталиным в 1943 как структура
КГБ

ТОВАРИЩИ!
СОВЕТСКИЕ
ДУХОВНЫЕ ШКОЛЫ
ЛУЧШИЕ
ДУХОВНЫЕ ШКОЛЫ
В МИРЕ!

Константин Михайлович Харчев
был предпоследним председателем
госбюро органа -
Совета по делам религий
при Совете Министров СССР.
И уже будучи на пенсии,
в последние годы он давал интервью:

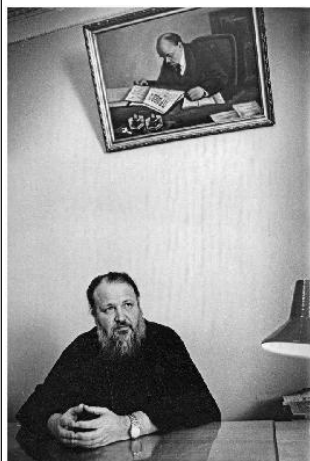
«Мы 70 лет боролись с Церковью.
В частности, мы заботились о том,
чтобы на наиболее значимые должности
были назначены аморальные и
растленные люди.
А вот теперь мы хотим,
чтобы эти люди устроили нам
духовное возрождение...»

Константин Харчев, председател на Съвета по религиозните дела към Съвета на министрите на СССР: „**Ние 70 години се борихме с църквата и правехме така, че на най-важните длъжности да се назначават аморални и развратени хора. А сега искаме тези хора да ни устроят духовно възраждане...**“

1977 година - Тържествено заседание на „Съветския комитет за защита на мира“ с участието на Патриарх (вы)Пимен

**Народы ислама к
нам БУДУТ всегда
намного ближе, чем
например, Франция.**

**Святейший Патриарх
Московский и Всея Руси
Кирилл**

Американският равин Артур Шнайдер подарява на патриарх Кирил (Гундяев) **ЯБЪЛКА ОТ ЧИСТО ЗЛАТО,**
СИМВОЛИЗИРАЙКИ ПОДОБНИЯ АКТ ИЗВЪРШЕН С
„ПЛОДА НА ЗНАНИЕТО“ ОТ САТАНА И ПЪРВИТЕ
ЧОВЕЦИ:

Следва СЪЩЕСТВЕНО продължение.....

Източниците ще бъдат цитирани в края на последната статия от тази поредица.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И
ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО